

1999

Between debaters, or the need for deeds and not words

Athanasopoulos, Constantinos GE.

þÿ š - ½ Ä Á ç • À ¼ ì Á Æ É Ñ · Â œ µ » µ Ä î ½ ^ Á µ Å ½ ± Â ° ± 1 ' ½ ¬ Ä Ä Å ¾ · Ä

<http://hdl.handle.net/11728/7234>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Between debaters, or the need for deeds and not words

By Prof. Const. GE. ATHANASSOPOULOS

It is widely known that people often like to declare, in view of different, mainly extraordinary, situations that they will «perform», «act», «resolve» problems and «take» responsibility. However, those who do «perform», «act» or «resolve» are few or they do it very rarely, to the desolation of those who wait, suffer, are sorely tried, or eagerly anticipate such steps.

This phenomenon, that is the inconsistency between words and deeds goes back a long way and, in Greece, it has been noted ever since ancient times.

For example, Homer was one of the first to stress the need for the action to suit the word: «no sooner said than done». Then came others who followed the same line of thought. Aeschylus, for instance, declared that «we need deeds, not words» (Prometheus Desmotis), Demosthenes (Olynthiakos) underlined that «there is a big difference between words and what actually happens», and John the Evangelist wrote (A' Epistle) that «do not express affection solely through words but also prove it with actions».

Unfortunately, however, the list of similar thoughts and exhortations cannot be long, because in our country, according to a vile view, the phenomenon of inconsistency between words and actions is endemic.

On the one hand, in the name and for the good of the State, there is a plethora of declarations, wishes and promises voiced for every occasion, every circumstance, every -usual or unusual- situation, on all levels -national, regional, local- and in all sectors -social, political, economic, cultural.

On the other, there is the People, who always declare that they will obey, comply with, and observe the law, and that they will put first the common rather than the personal interest, and so on. However, at the first opportunity, the arbitrary thoughts or actions become handy, in a monstrous, demanding, unashamed and lawfully-looking manner.

Between these two sides lies usually the Citizen, who possesses no power (political, economic, social), who detests promising obedience to the law, either due to character or out of fear, who fights for the common good.

The explanation of the inconsistency phenomenon, on a personal or a social level, can be found in a variety of reasons: lack of Education and of a social responsibility feeling, a degradation of common values, a priority of egocentric thoughts and choices, a lack of trust towards those in power.

However, current events, such as earthquakes and mortal accidents, the prosperity of the few, and also international conjunctures, obvious opportunities and lurking dangers, domestic or foreign, impose another view of things, another tactic, another approach, which will combine words and deeds and will primarily guarantee the actions, so as to enable all those involved to compose themselves, like our Ancestors have done, who «preferred to prove their virtue with their behaviour and composure rather than express it with words...» (Lykurgus: Leokrates).

Ομιλία επί τη απελευθέρωσει της ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Με σειρά εκδηλώσεων η Πανθεσσαλική Στέγη Αθηνών (Πρόεδρος κ. Β. ΚΑΨΟΥΡΑΧΗΣ), εώρτασε την απελευθέρωση της Θεσσαλίας προ 118 ετών.

Βασικός ομιλητής ήταν ο Καθηγητής Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, ο οποίος ωμίλησε την Κυριακή 12 Δεκεμβρίου εν Αθήναις με θέμα: Η απελευθέρωση της Θεσσαλίας: η διεθνής συγκυρία, οι Πρόδρομοι, τα πολεμικά κατορθώματα, οι Διαβουλευσεις. Τον ομιλητή παρουσίασε ο κ. Θ. ΚΟΥΤΣΙΟΥΜΠΑΣ.

Την ομιλία παρηκολούθησαν διακεκριμένοι Θεσσαλοί, Ειδικοί Επιστήμονες κ.ά.

Τα κύρια σημεία της ομιλίας έχουν ως εξής:

Χάριτι θεία, έχω την τιμή να απευθύνομαι προς το παρόν εκλεκτό ακροατήριο, (του οποίου κοινά χαρακτηριστικά είναι το θεσσαλικόν όμιαιμον και η αγάπη προς την πατρώα γή, την Θεσσαλική), επ' ευκαιρία της συμπλήρωσεως 118 ετών από την ώρα της ανάκτησης της ελευθερίας.

Δεν είναι ευχερές εγχείρημα η αναπόληση γεγονότων ενδόξων, και πικρών εν ταυτώ, εντός ελαχίστου χρόνου. Είναι όμως καθήκον επιτακτικόν η απόδοση της προσηκούσης τιμής προς όλους εκείνους, οι οποίοι, απαρνηθέντες εαυτούς και οικείους προσέφεραν την ζωήν των εθελουσίως, αφογγύστως, ανιδιατελώς, υπέρ ευγενών ιδεωδών, υπέρ Πίστεως και Πατρίδος. Και το καθήκον καθίσταται περισσότερον επιτακτικόν, όταν η έντιμος θυσία, η ανιδιώτελής, η εκ περιοσεύματος καρδιάς απορρέουσα, εις το πεδίο της μάχης, δεν εκτιμάται και δεν δικαιώνεται εις το ημίφως των διαδρόμων των Πρεσβειών των Μεγάλων Δυνάμεων, όπως συνέ-

βη εν προκειμένω με την απελευθέρωση της Θεσσαλίας...

Τα γεγονότα είναι γνωστά και δεν θα επιμείνω επ' αυτών, πέραν του σημείου του αναγκαίου για μία συνθετική συνοπτική εικόνα του θέματος.

Τα σημεία όμως επί των οποίων θα παρεκάλουν να έχω την προσοχή Σας, Κυρίες και Κύριοι, είναι τα ακόλουθα:

1. Η διεθνής κατάσταση προ και κατά την περίοδο της απελευθέρωσης.

2. Οι προσπάθειες για την πνευματική και ηθική προετοιμασία των υποδούλων εν' όψει απελευθερωτικού αγώνος.

3. Πολεμικά τινά γεγονότα, χαρακτηριστικά του σθένους των υποδούλων, και

4. Οι διαβουλευσεις και το τελικό κείμενο της Συμβάσεως μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας της 20ής Ιουνίου 1881 (2 Ιουλίου 1981, ΦΕΚ 14/13 Μαρτίου 1882).

Η διεθνής συγκυρία

Κατά τον 19 αιώνα μ.Χ. η Βαλκανική Χερσόνησος ήταν ακόμη τμήμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Η Ρωσία ενδιαφέρετο πάντοτε για τους Σλαβικούς Λαούς της Βαλκανικής και το έτος 1878 νίκησασα την Τουρκία, την υπεχρέωσε να υπογράψει την Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου, διά της οποίας, μεταξύ άλλων, ιδρύετο και μεγάλο αυτόνομο βουλγαρικό κράτος, εις βάρος της Ελλάδος...

Οι ρυθμίσεις όμως αυτής της Συνθήκης προεκάλεσαν την αντίδραση των άλλων Μεγάλων Δυνάμεων και οδήγησαν τελικώς στο Συνέδριο του Βερολίνου, με τις γνωστές συνέπειες.

Οι Πνευματικοί Πρόδρομοι

Προκειμένου να ακατηθεί η ελευθε-

Framing Macroeconomic Policy in EMU
and the International Financial Architecture

Edited by Nicholas C. Garganas

The Contributors

1. **Introduction:** Nicholas C. Garganas. 2. **The Gradual Construction of a Framework for the Single Monetary Policy Under EMU:** Jean-Jacques Rey. 3. **Monetary Policy and Payment Systems in EMU:** Wendelin Hartmann. 4. **Budgetary Policy in EMU - The Ins and Outs of the Stability and Growth Pact:** Ron Keller. 5. **The Response of Bank Supervisors to the Growing Competition within EMU:** Edgar Meister. 6. **Coping with International Financial Crises: the G-7 Approach:** Fabrizio Saccomanni. 7. **Some Perspectives on the New Global Financial Order:** Nigel Wicks.

Bank of Greece
Athens, 1999

ρία, απωλεσθείσα σε άλλους καιρούς, δεν είναι αναγκαία μόνον τα όπλα, τα οχυρά, τα εφόδια. Απαιτείται πρωτίστως ψυχή. Και η ψυχή είναι αφ' ενός θείον δώρον, (και επί τούτου έχει ευτυχήσει το ελληνικόν έθνος), και αφ' ετέρου Παιδείας, με την ευρεία έννοια του όρου.

Επί του τελευταίου τούτου, δηλαδή της Παιδείας, η Θεσσαλία ηττήχησε, πέραν των λαμπρών της πνευματικών τέκνων, να δεχθεί κατά την περίοδο εκείνη τα μηνύματα φωτισμένων Ανθρώπων, φλογερών Πατριωτών, Ανδρών επιφανών.

Μεταξύ αυτών πρέπει να αναφερθούν:

- Ο Ρήγας Βελεστινλής,
- Ο Γρηγόριος Κωνσταντάς,
- Ο Ιωάννης Πέζαρος,
- Ο Κωνσταντίνος Κούμας,
- Ο Θεόκλητος Φαρμακίδης,
- Ο Κωνσταντίνος Οικονόμου,
- Ο Φίλιππος Ιωάννου,
- Ο Αναστάσιος Γόργιος,
- Ο Ευγένιος Γιαννούλης,

Ο Στέφανος Δούκας, και άλλοι, οι οποίοι edίδαξαν στα 67 Σχολεία της Θεσσαλίας, εκ των οποίων τα 24 λειτουργήσαν στο Πήλιο.

Οι Άνθρωποι αυτοί με αυταπάρηση ιδιάζουσα, ανιδιοτέλεια πρωτοφανή, θέρμη πυρέσσουσα, προσπάθησαν να

φωτίσουν το πνεύμα των Θεσσαλών, να τους υπενθυμίσουν το ένδοξο παρελθόν, να τους προετοιμάσουν για πράξεις γενναίες. Και εν μέσω δυσχερειών ανυπερβλήτων, το επέτυχαν.

Δεν πρέπει όμως να παροράται το γεγονός, ότι παραλλήλως προς αυτούς, έργο σημαντικό παρήγαγε και η Εκκλησία μας, η οποία πανταχού παρούσα με φωτισμένους κληρικούς και λαμπρούς μοναχούς ενεφύθησε την ελπίδα, κραταίωσε το φρόνημα, διέσωσε την Ορθοδοξία.

.....
Κυρίες και Κύριοι

Τα επακολουθήσαντα γεγονότα είναι γνωστά και τα αντιπαρέρχομαι.

Δεν είναι δυνατόν όμως να αντιπαρέλθω την αυτοθυσία, την ανταπόρνηση και τον ηρωισμό αυτών των απλών, αγών και ανιδιοτελών αφανών πατριωτών, των αμέσων προγόνων μας, οι οποίοι ενστερνισθέντες την προτροπή:

Μητρός τε και Πατρός τε τιμώτερον και αγιώτερον εστίν η η Πατρίς, ηνάλωσαν εαυτούς υπέρ του υπερόχου κοινού αγαθού, της Ελευθερίας, υπείκοντες εις το του Ξενοφώντος:

Την Ελευθερίαν ελοίμην αν αντί ων έχω πάντων, ήθελον προτιμήσει την Ελευθερίαν αντί πάντων των αγαθών...

Α.